



The Holy See

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II AD UN GRUPPO DI PELLEGRINI DELLA DIOCESI POLACCA DI TORUŃ

Domenica, 14 novembre 1993

Drodzy Bracia i Siostry,

1. Witam Was serdecznie na Watykanie, w domu Papieża. Szczególnie pozdrawiam Księdza Biskupa Ordynariusza Diecezji Toruńskiej, a zarazem dziękuję Mu za słowa, jakie skierował do mnie na początku tego spotkania. Pozdrawiam także Przedstawicieli władz państwowych, Reprezentacje Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika oraz środowisk twórczych, Przedstawicieli duchowieństwa i wiernych Kościoła Toruńskiego.

2. Przybywacie do Rzymu, aby uczcić 750–lecie istnienia macierzystej Diecezji Chełmińskiej, aby u Grobów Świętych Apostołów umocnić swoją wiarę i podziękować Bogu za wielkie dziedzictwo duchowe, jakie stało się udziałem Toruńskiego Kościoła. Diecezja Wasza została utworzona przed rokiem, ale jest w niej obecna cała chrześcijańska tradycja naszego Narodu, który wybrał u początku swych dziejów mądrość Krzyża jako fundament rozwoju swego życia społecznego, politycznego i kulturalnego. Z tego Krzyża uczynił on drogowskaz na swej drodze ku przyszłości i naczelną zasadę, według której od tamtej chwili miały być rozwiązywane wszystkie sprawy człowieka.

Te chrześcijańskie dzieje tworzył także na przestrzeni wieków Lud Boży Diecezji Chełmińskiej, pod przewodnictwem swych pasterzy. Owocem tej ewangelizacyjnej pracy był rozkwit życia religijnego, wielka reforma katolicka po Soborze Trydenckim, oraz powstanie licznych instytucji oświatowych i charytatywnych, szpitali i przytułków dla ubogiej, opuszczonej ludności. Jakże często ten wielki zbiorowy trud był wspierany cierpieniem naszych braci i siostr, a nawet ofiarą z życia.

. Trzeba o tym dziedzictwie nieustannie pamiętać i nim się wewnętrznie ubogacać. Ono jest

naszym najlepszym nauczycielem i niezawodnym przewodnikiem na drodze ku trzeciemu tysiącleciu chrześcijaństwa. “Bogu naszemu dziękujemy za łaskę dana nam w Chrystusie Jezusie. W Nim bowiem zostaliśmy wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie” (Cfr. 1 Cor. 1, 4-5).

3. Przed Diecezją Toruńską otwiera się pole nowej ewangelizacji w związku z nowymi wyzwaniem, jakie niesie dzisiejsza sytuacja w Polsce i w Europie. Ta misja ewangelizacyjna potrzebuje przede wszystkim świętych kapłanów, autentycznych głosicieli Słowa Bożego. Kapłanów bezreszty oddanych Bogu i Kościołowi. Cieszy mnie fakt, że wspólne studium i dojrzała refleksja nad posynodalną Adhortacją apostolską “Pastores Dabo Vobis” zaowocowały wypracowaniem nowego programu formacyjnego w Waszej Diecezji. Trzeba go teraz konsekwentnie wprowadzać w życie i wciąż pogłębiać, by skutecznie pomagał w rozwijaniu osobowości wszystkich kapłanów. Będzie to zarazem cenny wkład w budzenie nowych powołań. Wspomniana Adhortacja mówi: “Najważniejszym i naskuteczniejszym środkiem budzenia powołań jest świadectwo życia kapłanów, ich bezwarunkowe oddanie się ołtarzowi Bożej, ich pełna miłości służba Chrystusowi i Jego Kościołowi” (IOANNIS PAULI PP. II *Pastores Dabo Vobis*, 41).

Nowa ewangelizacja wymaga także udziału katolików świeckich w życiu Kościoła. Każdy katolik świecki jest członkiem Kościoła, czyli osobą, której zostało powierzone szczególne i niepowtarzalne zadanie do spełnienia. Potrzeba więc wielkiej wrażliwości na sprawy diecezji i parafii. Potrzeba wielkiej wspólnej troski o Kościół. Na szczególne podkreślenie zasługują liczne formy aktywności świeckich w Waszej Diecezji, a także właściwe im programy formacyjne. Z radością przyjąłem wiadomość o konkretnych inicjatywach katolików świeckich w obronie dziecka poczętego i ewangelizacji rodziny, o zaangażowaniu się w ruch hospicyjny i działalność charytatywną, a także o utworzeniu dwóch stowarzyszeń: Stowarzyszenia Rodzin Katolickich i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

4. Moi Drodzy, przynosicie z sobą kopię Obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy, głównej Patronki Waszej Diecezji. Chcę, abym pobłogosławił ten Obraz, który po powrocie do Kraju ma w pielgrzymce nawiedzać poszczególne parafie.

Maryja ciągle powtarza do nas słowa z Kany Galilejskiej: “zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (Io. 2, 5). Ona przypomina dzisiaj naszemu Narodowi, że On, Jezus Chrystus, Jej Syn, jest jedynym Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. On jest “drogą, prawdą i życiem” (Ibid. 14, 6) każdego człowieka, całych społeczeństw i narodów. Jego dał Ojciec światu, aby człowiek nie pobłądził, aby nie zginął, ale miał życie wieczne (Cfr. *ibid.* 3, 16). Na Nim trzeba budować, bo On jest fundamentem ludzkich dziejów. Tajemnica człowieka wyjaśnia się w pełni w Chrystusie (Cfr. *Gaudium et Spes*, 22). Tajemnicy tej nie sposób zgłębić, jak tylko w łączności z największą Tajemnicą Boga–Człowieka. Przez nią i w niej człowiek może tworzyć i rozwijać własne dzieje. “Człowiek odnajduje w Chrystusie–Odkupicielu swoją właściwą wielkość, godność i wartość swego człowieczeństwa” (IOANNIS PAULI PP. II *Redemptor Hominis*, 10). W Encyklice “Veritatis

Splendor” napisałem: “Jezus Chrystus, "światłość narodów", rozjaśnia oblicze swojego Kościoła, posłanego przezeń na cały świat, aby głosić Ewangelię wszelkiemu stworzeniu (Cfr. *Marc.* 16, 15). Dzięki temu Kościół, Lud Boży wśród narodów, świadom nowych wyzwań historii i ludzkich wysiłków w poszukiwaniu sensu życia, przynosi wszystkim odpowiedź, której źródłem jest prawda Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelii” (IOANNIS PAULI PP. II *Veritatis Splendor*, 2).

Trzeba, abyśmy nieustannie wpatrywali się w Chrystusa Pana i w Nim szukali rozwiązania wszystkich ludzkich problemów. Byśmy kontemplując Jego Krzyż uczyli się służyć Bogu i braciom.

Zanieście, moi Drodzy, to gorące życzenie Papieża Waszym rodzinom, Waszym parafiom, środowiskom, w których żyjecie i pracujecie. Wszystkim moim Rodakom.

© Copyright 1993 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana